Найлихіше з-поміж лих,
Злізло Лихо на горіх,
Та й вмостилось на горісі,
Щонайвищому у лісі.

Ну, таке воно страшнюче,
Ну, таке гидке-гидюче,
І таке, пробач, смердюче,
Що зі страху, із журби
Затремтіли всі дуби.

А іще я чув, крім того,
Що за Лихом, зла й німа,
Лазить Погань мокронога –
Навіть назви їй нема...

Не дурніший я за всіх –
Омину отой горіх,
Не піду у чорний ліс,
Де горіх на лихо зріс.

Краще вдома, у садочку,
Вип'ю чаю в холодочку,
Та й тебе спитаю стиха:
Як ти ставишся до Лиха?